

Mál nr. 318/2016
M og
V-1 v. Frjálsrar ábyrgðartryggingar A
V-2 v. Frjálsrar ábyrgðartryggingar B

Maður féll niður af vinnupalli þ. 29.11.2014.

Gögn.

1. Málskot móttakið þ. 28.9.2016 ásamt fylgiskjöllum 1-11.
2. Bréf V-1 dags. 14.10.2016 ásamt fylgiskjali.
3. Bréf V-2 dags. 18.10.2016.

Málsatvik.

M vann hjá vinnuveitandanum A og féll um 4 metra niður af vinnupalli og slasaðist. Við verkið störfuðu annars vegar starfsmenn A og einnig starfsmenn B. M var að setja aukafestingar á vinnupall og steig út á sliskju sem lá á milli undirsláttar á svölum nýbyggingar, en starfsmenn B voru að rífa undan svölunum og höfðu fjarlæggt undirslátt á þeim stað þar sem M steig, en af hálfu M er fullyrt að hann hafi ekki vitað af því. M krefst bóta úr frjálsri ábyrgðartryggingu B og byggir á því að B hafi ekki tryggt aðbúnað og öryggi M starfsmanns síns með viðunandi hætti, þá hafi slysið ekki verið tilkynnt til Vinnueftirlits og verði því hvað B varðar að leggja frásögn M til grundvallar í málinu. M krefst einnig bóta úr frjálsri ábyrgðartryggingu A og byggir á því að starfsmenn A hafi sýnt af sér saknæma háttsemi við niðurrif undirsláttar undir svölum sem tengdur var við vinnupall sem M stóð á auk þess sem þeir tilkynntu M ekki um þá fyrirætlun sína áður en þeir hófu niðurrifið. Af hálfu M er vísað í lög nr. 46/1980 um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum. Ákvæði 4.11.3 byggingarreglugerðar nr. 112/2012. Reglur nr. 547/1996 um aðbúnað, hollustuhætti og öryggisráðstafanir á byggingarvinnustöðum og við aðra tímabundna mannvirkjagerð. Reglur nr. 331/1989 um rörverkpalla, reglugerð nr. 204/1972 um öryggisráðstafanir við byggingarvinnu og viðauka við reglugerð um notkun tækja nr. 367/2006.

V-1 hafnar bótaskyldu úr frjálsri ábyrgðartryggingu A og segir að þegar starfsmenn A voru að undir svölunum að losa undirsláttinn hafi M komið út á svalirnar og stigið út fyrir þær á doka plötu, en sliskja sem lá á milli uppsláttarins og svalanna hafði verið fjarlægð áður en niðurrifið hófst og uppslátturinn hélt ekki þunga M og hafi hann fallið niður með mótatimbrinu. V- tekur fram að uppslátturinn sé ekki hluti af vinnupalli og tilvísun í reglur um vinnupalla eigi því ekki við hvað þetta varðar. V-1 segir að M sé vanur byggingarverkamaður og hefði mátt átta sig á að verið var að rífa uppsláttinn undan svölunum. V-1 segir að ekki hafi verið sýnt fram á að verklag starfsmanna A hafi verið í bág við lög nr. 46/1980. Þá vísar V-1 til þess að M hafi ekki verið starfsmaður A og skortur á því að tilkynna slysið til Vinnueftirlitsins eigi við um atvinnurekanda M en ekki A. V-2 hafnar einnig bótaskyldu úr frjálsri ábyrgðartryggingu B og segir að óumdeilt sé að slysið hafi orðið vegna aðstæðna sem A hafi borið ábyrgð á skv. verksamningi og beri A því ábyrgð á líkamstjóni M. V vísar til þess að ekki sé af hálfu M vísað til neins ákvæðis laga eða reglna sem B hafi ekki fylgt hvað slys M varðar enda hafi B gert allt sem í valdi B stóð til að tryggja öryggi á vinnustaðnum. V-2 viðurkennir að hafa ekki tilkynnt slysið til Vinnueftirlitsins, en segir að málsatvik séu nokkuð óumdeild og hafi það engin áhrif á úrlausn málsins þó tilkynningarskyldan hafi verið vanrækt.

Álit.

Vinnuveitanda ber að tryggja fullnægjandi vinnuaðstæður og öryggi á vinnustað sbr. l.nr. 46/1980. Í umrætt sinn gætti B vinnuveitandi M þess ekki að því að vinnuaðstæður M væru öruggar og ber því ábyrgð á slysi M. Þá þykir B ekki hafa gætt þess að öruggar og eðlilegar boðleiðir væru á milli aðila sem unnu á staðnum þar sem slysið varð enda er ómótmælt að M var ekki látinn vita af því að starfsmenn A höfðu byrjað að rífa undirslátt undir svölum þegar slysið varð.

Starfsmenn A voru að rífa niður undirslátt undir svölum og höfðu fjarlægt festingu á milli uppsláttar svalanna og vinnupalls áður en slysið varð. Á sama tíma og M var að vinna á vinnupallinum við umræddar svalir og var að styrkja hann vegna væntanlegs óveðurs sem hafði verið spáð, voru starfsmenn A að rífa niður undirsláttinn og létu M ekki vita af því að þeir væru að því. A ber sök á því að starfsfólk hans gætti ekki nægjanlega að aðstæðum og gerðu öðrum sem unnu við verkið ekki grein fyrir því að fyrirhugað væri að rífa téðan undirslátt undir svölunum og það gæti valdið hættu fyrir þá sem voru að vinna á viðkomandi verkstað. A ber því sök á slysi M. Miðað við aðstæður þykir því rétt að A og B beri óskipta skaðabótaábyrgð gagnvart M

Niðurstaða.

A og B bera óskipta bótaábyrgð gagnvart M

Reykjavík 22.11.2016.

Valgeir Pálsson hrl.

Sóley Ragnarsdóttir lögfr.

Jón Magnússon hrl.